

La Jonquera: entre la prudència i la il·lusió per pujar a Tercera

Segon de Primera Catalana, a un punt del líder, l'equip empordanès no amaga l'ambició de lluitar per l'ascens en la recta final de la temporada

El davanter Pol Compte controla la pilota en l'últim partit de la Jonquera, contra l'Abadessenc.

LA JONQUERA / GIRONA | CARLES ROSELL

Veient com estan patint equips com el Llagostera, Olot, Palamós o Abadessenc, entre d'altres, comprovar que a un conjunt de la demarcació li van molt bé les coses sempre és una alegria. A?la Jonquera, enguany, la maquinària rutlla. Els resultats hi són des de fa temps i les coses no s'han torçat, encara que les setmanes hagin anat avançant. El projecte que es va iniciar l'estiu passat, amb Àxel

Vizuetete al timó, està donant més bons resultats dels que en un principi s'esperava, fins al punt que l'equip fronterer s'ha plantat, a falta d'onze jornades, segon a la classificació a només un punt del líder, el Vilassar de Mar. La cosa està ben disputada -hi ha 7 equips amb només 3 punts de diferència- i no val a badar. Al vestidor tot és prudència i ningú vol fer volar coloms, però és evident que la il·lusió hi ha començat a treure el cap. Els dos màxims golejadors de l'equip, Albert Bassols i Pol Compte, expliquen quin és el sentiment de la plantilla i com s'ha d'afrontar un tram final de temporada que es preveu ben apassionant.

Segon a la taula, 40 punts al sac, el segon més golejador i un dels que menys gols encaixa. Tot això, amanit amb el fet de ser el millor visitant de tota la categoria. «Tot va molt bé, no ens ho esperàvem pas. És una situació privilegiada, però encara queda molt. Hi ha il·lusió i ganes per fer-la grossa i les ganes de somiar sempre hi són», explica Bassols. S'hi uneix Compte: «Volíem la permanència i ja quasi la tenim al sac. Ara estem preparats per mirar enlaire. És molt maco ser a dalt, perquè la gent en parla, surts als diaris...». Eufòria continguda, perquè tots dos coincideixen que encara queden moltes jornades per davant i que pot passar de tot. «Anem setmana rere setmana. L'objectiu imminent és el Tona. Mirarem de sumar els tres punts i després, a seguir treballant com hem estat fent tota la temporada. Com més amunt estiguem, millor», diu Bassols. I afegeix que «s'ha d'estar al cent per cent cada setmana perquè si no, el que podria ser una temporada perfecte es pot quedar amb un any acceptable i punt». «No ens podem equivocar perquè si perdem un parell de partits, te'n vas d'aquí. Tot està molt disputat», completa Compte. I no li falta raó, perquè fins a set equips, a dia d'avui, opten a les dues primeres places.

Ser «com una família» i haver convertit el vestidor en una autèntica «pinya» són dues de les claus que expliquen la bona trajectòria dels fronterers. «Hi ha molt bon ambient un bon rotllo increïble. La Jonquera és un club petit i humil, de tracte familiar. Això es nota. On no hi arriba un, hi arriba l'altre. Tot això ens ajuda quan les coses van mal dades», apunta Pol Compte. «Hem creat una petita família, sense grups. Tots anem a una, quan ens entrenem i també quan juguem. Competint al màxim. Si ens portem bé els uns amb els altres, és més fàcil que

ens surtin les coses», diu Bassols.

Queden 11 finals. 33 punts en joc perquè la Jonquera, si pot i ho aconsegueix, rubriqui una temporada de somni de la millor manera possible.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/03/11/jonquera-prudencia-illusio-pujar-tercera/772032.html?utm_source=rss